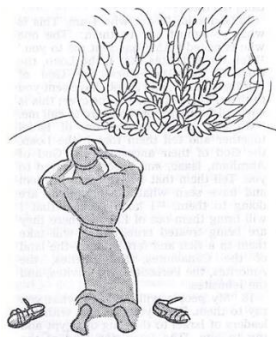

Liturgie voor de viering van zondag 1 maart 2020: Eerste van de Veertigdagentijd; Invocabit (“roept hij mij aan...”)

Plaats: Ontmoetingskerk
Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans
Organist: Marjan Klein
Lector: Jeltje Boer

Kindernevendienst: Groep 1 tot en met 8

Thema: Stel je voor

Protestantse gemeente te IJsselstein

De Paaskaars brandt

Orgelspel vooraf

Om te bedenken:

Vandaag is het de eerste zondag van de Veertigdagentijd, zondag Invocabit. Dat is Latijn voor ‘Hij zal aanroepen’. Het komt uit Psalm 91, vers 15, waar staat: ‘Roept hij mij aan, ik zal hem antwoorden’.

Vandaag lezen we uit Matteüs 4, vanouds de lezing op deze zondag.

Jezus heeft net de Heilige Geest ontvangen en nu stuurt diezelfde Geest hem de woestijn in. Daar treft hij de duivel. Tot drie keer toe probeert de duivel hem te verleiden, maar zonder succes. Jezus wapent zich met teksten. In Gods Woord zit grote kracht, ook als je te maken krijgt met verleidingen.

Daarnaast gaan we verder met de lezingen uit Exodus, nu 3:1-18 met als thema: ‘Stel je voor’. Deze zondag lezen we over Mozes en de brandende braamstruik. God maakt zich op deze manier bekend aan Mozes met de naam: ‘Ik zal er zijn’. Mozes krijgt de opdracht zijn volk uit Egypte te leiden. Hij vindt het een hele moeilijke opdracht. Deze lezing krijgt ook de aandacht van de kindernevendienst.

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

Welkom door de voorganger

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Psalm 91: 1 en 7

Gebed aan het begin (staande)

Wij, die onszelf hebben gezocht,
 onze eigen naam, ons koninkrijk, onze wil,
 en die bezorgd waren
 om wat nergens toe dient,
 wij bidden tot U, o God:
 neem ons gebed aan,
 houd ons de hand boven het hoofd
 en ga met ons samen
 de donkere weg naar uw licht.
 Stel U aan ons voor
 als een God die met ons meetrekt.
 Amen.

(Naar: W.R. van der Zee, *Zondagswoorden*, p. 47)

De gemeente gaat weer zitten

We zingen: Lied 362:1 en 3

Smeekebed, dat we besluiten met het zingen van: *'Heer, ontferm U!'*

(De klappen van het leven)

God, hoort u
 ons eigenlijk wel?
 Raakt het u,
 onze wanhoop, ons verdriet?

Ziet u het,
 wanneer het leven
 klappen aan ons uitdeelt?
 Wanneer het noodlot toeslaat
 en we het uitschreeuwen
 van boosheid en pijn?

Soms lijkt het net
 of onze woorden
 in de lucht blijven hangen,
 of er niemand is
 die ons hoort.

Laat ons ervaren
 dat u er bent, God.
 Dat het u iets doet
 wat een mens overkomt.
 Daarom bidden en zingen we samen:

...

(Dat raakt ons

Greet Brokerhof-van der Waa De klappen van het leven_Zeg het maar gewoon3_p.30)

We zingen: Lied 286

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

(Lied 324)

Here God,
 wat vrolijk over U geschreven staat:
 dat U bent de gloed van al wat leeft,
 de ziel die vonkt of als een brand uitslaat,
 de adembron die ons te drinken geeft.

Wat vurig staat geschreven: dat U komt
 "redden wat verloren is," dat woord,
 dat U het hart hebt, ogen, dat U hoort,
 "Ik zal er zijn," zonsopgang, nieuw verbond,

3. dat hoge woord, geschreven wit op zwart,
 trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd,
 beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart
 Hoe dorsten wij te weten wie U bent.
 Open daarom uw Woord!
 Hier, in de nevendienst en thuis!
 Amen.

Gesprek met de kinderen

Werken met het project boek:

Een teken van leven

Voor de zondagen in de veertigdagentijd is er een groot projectboek. In het boek staat elke week een illustratie bij het Bijbelverhaal. De kinderen schrijven of tekenen elke week een teken van leven in een bloem en plakken deze in het boek. Deze zondag denken de kinderen ook na over de vraag welke namen gebruikt worden voor God. Bekijk voordat de kinderen naar de eigen ruimte gaan samen de illustratie, als korte introductie op het Bijbelverhaal. De kinderen nemen het boek mee naar de eigen ruimte om er verder mee te kunnen werken.

Vertellen

Vraag aan de gemeente wie een visitekaartje heeft. Vraag aan hem/haar wat erop staat en wanneer en waarvoor hij/zij het gebruikt. Heeft hij/zij het bij zich? Waarom niet? Bekijk samen het visitekaartje. Wat staat erop? De naam van de persoon, soms de functie en het bedrijf waar de persoon werkt, telefoonnummer en e-mailadres en soms ook het (post) adres. Door een visitekaartje weten mensen hoe ze iemand kunnen bereiken.

Heeft God een visitekaartje nodig? Of weet je wel hoe je Hem kunt bereiken? Als God een visitekaartje zou hebben, welke naam zou er dan op staan? Dat hoor je in de kindernevendienst.

Ik ben

24/7 bereikbaar

We zingen met de kinderen: Projectlied 'Een teken van leven' op de melodie van Lied 637)

1. De paaskaars brandt, zo weten wij:
God maakt het licht voor jou en mij.
Hij maakt een eind aan je verdriet,
want Hij vergeet de mensen niet.

2. Dit is het woord dat Hij ons geeft:
Ik ben de Heer, een God die leeft.

En waar je gaat ben ik erbij,
voor altijd ga ik aan je zij.

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Eerste Schriftlezing: Exodus 3:1-18 (NBV)

1Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde tot voorbij het steppeland, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. 2Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. 3Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. 4Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep hij hem vanuit de struik: ‘Mozes! Mozes!’ ‘Ik luister,’ antwoordde Mozes. 5‘Kom niet dichterbij,’ waarschuwde de HEER, ‘en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. 6Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.’ Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken.

7De HEER zei: ‘Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden. 8Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloeit van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten. 9De jammerklacht van de Israëlieten is tot mij doorgedrongen en ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. 10Daarom stuur ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte weg leiden.’

11Mozes zei: ‘Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?’ 12God antwoordde: ‘Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.’

13Maar Mozes zei: ‘Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: “Wat is de naam van die God?” Wat moet ik dan zeggen?’ 14Toen antwoordde God hem: ‘Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: “IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.”’ 15Ook zei hij tegen Mozes: ‘Zeg tegen hen: “De HEER heeft mij gestuurd, de God van uw voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. En hij heeft gezegd: “Zo wil ik voor altijd heten, met die naam wil ik worden aangeropen door alle komende generaties.”’ 16Laat de oudsten van Israël bij elkaar komen en zeg tegen hen: “De HEER, de God van uw voorouders, is aan mij verschenen, de God van Abraham, Isaak en Jakob, en hij heeft gezegd: ‘Ik heb gezien wat jullie in Egypte wordt aangedaan en ik heb mij jullie lot aangetrokken. 17Ik heb besloten om jullie uit de ellende in Egypte weg te halen en je naar een land te brengen dat overvloeit van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten.”’ 18Je zult bij de oudsten van Israël gehoor vinden, en dan moet je samen met hen naar de koning van Egypte gaan. Zeg hem dat de HEER, de God van de Hebreëen, naar jullie toe gekomen is, en vraag hem toestemming om drie dagreizen ver de woestijn in te trekken om de HEER, jullie God, offers te brengen.

We zingen: Lied 840

Tweede Schriftlezing: Matteüs 4: 1-11 (NBV)

1Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. 2Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger. 3Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: ‘Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.’ 4Maar Jezus gaf hem ten antwoord: ‘Er staat geschreven: “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”’ 5Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. 6Hij zei tegen hem: ‘Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.”’ 7Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’ 8De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht 9en zei: ‘Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.’ 10Daarop zei Jezus tegen hem: ‘Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: “Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem.”’ 11Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

We zingen: Lied 538:1 en 4

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

In de moeilijkste situaties van het leven – als het er echt op aan komt – leer je jezelf kennen. En ik zeg er meteen bij: je leert ook God kennen.

Wie ben je eigenlijk? Wat stel je voor? Dat is een vraag die in de zwaarste omstandigheden zo maar op je af kan komen.

Mozes maakt het mee in de woestijn. Hij is daar de herder van de schapen van zijn schoonvader. Zoals zo vaak in de Bijbel zijn toekomstig leiders begonnen als herder. Om daarmee te zeggen, dat je alleen maar een goed leider kan zijn als je omziet naar de kudde. Als de schapen je ter harte gaan.

Wie is Mozes eigenlijk zelf? Hij worstelt met zijn identiteit. En daar is wel reden toe.

Hij is een adoptiekind. Als Hebreeuws kind groot gebracht aan het hof van de Egyptische farao. En wat is dan het eigene, je identiteit? Welke cultuur bepaalt je ten diepste?

Mozes is ook een moordenaar. Hij vermoordde een Egyptenaar die een Hebreeuwse volksgenoot dood sloeg. Hij is een man met een kwaad geweten.

Mozes is ook een vluchteling, een getekende. Farao raakt op de hoogte van wat Mozes deed. En hij probeert Mozes om te brengen. Mozes vlucht en zoekt een goed heenkomen in Midjan ten Oosten van de Sinaï woestijn.

Heeft hij wel een plekje onder de zon? Is er wel ruimte voor hem op aarde?

En aan de andere kant is Mozes ook de helper van vrouwen die water willen putten en door kwaadwillende herders werden verjaagd. En is hij degene die opkomt voor recht en handhaving van de wet.

Deze man met vele gezichten wordt door God geroepen om het volk Israël te redden.

Stel je eens voor, Mozes! Wie ben je nu als het er op aan komt? Het kan een moeizaam proces zijn om die vraag te beantwoorden in een mensenleven. Soms is daar lange tijd voor nodig.

Daarnaast vandaag ook het verhaal van Jezus. Wie ben jij, Jezus, als het er op aankomt? Ook die vraag klinkt in de woestijn. Net als bij Mozes. Wie ben je als je te maken hebt met verleiding en verzoeking? Wie ben je als je te maken krijgt met eenzaamheid? Wie ben je als je besprongen wordt door angst dat je het niet gaat redden? Van Jezus wordt gezegd dat Hij 40 dagen met deze vragen bezig was. Dagen van bezinning, van zelfonderzoek.

Stel je eens voor, Jezus!

Wie ben jezelf; wie ben ik als het er op aankomt? Wie zijn we dan? Als je terecht komt in de woestijn van je eigen leven, dan komt die vraag op je af. Als je te maken krijgt met de donkere kanten van het bestaan dan kom je jezelf tegen.

Ongeval en ziekte, bijvoorbeeld wanneer mogelijk dodelijke kankercellen je lichaam in bezit nemen. Als je denken en doen wordt aangetast. Of hartklachten je benauwen.

Verlies van dierbaren, van ouders, kinderen, misschien zelfs al een kleinkind. Gemis van een vriend, een vriendin. Scheiding van een partner, van je werk, van wat je lief is.

Achteruitgang van lichaam en geest. Verwarring en verduistering. Aftakeling van lijf en leden.

Rampen die onze wereld bekrassen en zwarte strepen vormen in je bestaan: coronavirus, geweldsuitbarstingen in het Midden Oosten of op andere plekken. Stromen van vluchtelingen die op gang komen. Klimaatveranderingen.

Lijden en pijn – door wat dan ook. Misschien zelfs ook wel door zonde en schuld. Door wat je verkeerd deed, anders had moeten doen.

Wie ben je dan in die donkere tijden? Je wordt op jezelf teruggeworpen. Dat is niet alleen iets van jezelf. Maar het werkt ook door in je omgeving. Anderen trek je mee in de donkere kanten van je bestaan. Of op z'n minst zijn ze betrokken bij de grondervaringen van jou, van anderen. Wie ben je? Je moet opnieuw de zin van je leven bevechten. Je moet worstelen om de bestemming van je bestaan te ontdekken.

Ga je de uitdaging aan? Je kunt ook een masker opzetten. Jezelf verstoppen achter het gezicht van een clown. Je kunt slachtoffer worden. Je kunt je zelf neer zetten als iemand die tekort is gedaan. Je kunt jezelf in het centrum van alles en iedereen zetten.

Of ga je de uitdaging aan, ga je op zoek naar jezelf, naar je ware ik, naar je echte identiteit?

Stel je eens voor, mens!

In zulke omstandigheden is het ook de vraag wat God waard is. Als je dan zo diep te maken hebt met de donkere kant van het leven; als haast alles duister is om je heen – hoe zit het dan met God? De vraag komt dan levensgroot op je af. Met dikke tranen of stevige vloeken kan de vraag tot je doordringen. En dan? Wat dan?

Het kan haast niet anders of je vraagt evengoed: Wie ben je, God, als het er op aankomt?

Stel je eens voor, God!

Mozes vraagt het aan God. Hij krijgt de kans. Omdat God zich werkelijk laat kennen. Zich openbaart. Hij treedt Mozes tegemoet. God opent zich voor Mozes. Maar ook weer niet helemaal. Niet door en door. Er blijft ook iets verborgen. Iets van een geheim. God verstopt zich als het ware ook in zijn openbaring. We mogen geen vat op Hem krijgen. Hij laat zich niet beetnemen. Niet vastpinnen.

Maar Mozes krijgt genoeg van God te zien en te horen om vooruit te kunnen. Het meest typerende van God komt ondanks het geheim toch naar voren. Het meest eigene van God mag Mozes ontdekken.

En dat is dat God in nood en dood te hulp komt. In de ellende, in het geschreeuw, in alle smart wil Hij erbij komen. God ziet. Hij hoort. Hij weet het. En Hij handelt. Dat is de ontdekking van Mozes. Dat is aan de andere kant zijn grondervaring. Hij wordt op zichzelf teruggeworpen, maar ook op God. En dan mag hij ontdekken, dat God komt redden. Komt

verlossen.

God laat weten dat de verwachtingen op grond van het verleden niet ten onrechte zijn. Dat je ook naar de toekomst toe mag verwachten dat Hij zijn beloften zal waarmaken.

Mozes is niet meteen enthousiast als hij God ontmoet. Er zijn vragen. Er rijzen twijfels. Hij komt met de nodige bezwaren. Hoe begrijpelijk! Hoe menselijk ook! Geen wonder als je diep in het donker zit met je leven. Als je ook vragen stelt aan je zelf en over jezelf.

In het gedeelte dat we nu hebben gelezen horen we van twee bezwaren die Mozes oppert als hij God ontmoet. In het hele gedeelte over zijn Godservaring gaat het om in totaal vijf bezwaren. Vijf tegenwerpingen tegenover God.

De twee die nu aan de orde zijn gaan over de identiteit van Mozes – Wie ben ik? En over de identiteit van God – Wie ben jij?

God stelt zich voor! God laat zich dus kennen! God laat zien wat of Hij waard is.

Uitgerekend als het er op aan komt. Uitgerekend ook als er nood en dood is; als er diepe ellende is.

Er is een stem. Er is vuur. God laat zich horen – de stem. God laat zich voelen – het vuur. Beiden verwijzen ze naar de nabijheid van God; naar de aanwezigheid van God. God is er. Maar tegelijk is er weer die terughoudendheid. Ik zou haast zeggen: die onaantastbaarheid. God is uiteindelijk onbereikbaar en onbenaderbaar voor mensen. Hij is en blijft ten diepste een geheim waar we niet bij kunnen. God is God en wij zijn mensen. Er is een grote afstand. Maar toch: God is nabij. Er is een stem die je naam roept. Keer op keer. Er is een God die je bij name kent en je met liefde noemt.

Maar Mozes vraagt: *“Wat is de naam van die God?” Wat moet ik dan zeggen?’*

Mozes ziet de bui al hangen. Komt hij met zijn blijde boodschap van redding bij de andere Hebreërs - en dan zullen ze het hem vragen. Daarom maar eens heel duidelijk: Ja, God – wie ben je eigenlijk?

14 Toen antwoordde God hem: ‘Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: “IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.”’

God geeft dan zijn naam prijs. Hij geeft zijn eigennaam. Zijn voornaam. Dat maakt Hem kwetsbaar. Er dreigt, dat je Hem haat vastpinnen. Dat je Hem voor je eigen karretje gaat spannen. Dat je Hem in bezit kunt nemen.

Daarom is die naam zelf weer een geheim. God geeft zijn naam; Hij laat het eigen van zichzelf zien. Maar ook weer open, niet statisch.

De naam van God is: ‘Ik ben die er zijn zal.’ Je kunt die naam ook anders beschrijven: ‘Ik zal er zijn.’ Of als: ‘Ik ben erbij.’

Daarmee is God een beweeglijke God. Een God die niet aan één plaats of aan één mens gebonden is. Hij is een God die meegaat met mensen. Die meetrekt.

Hij is de God die je kunt noemen: God-met-ons. Immanuel. Gods nabijheid biedt bescherming. In je woestijn. Uitgerekend daar waar eenzaamheid en verlatenheid zo sterk zijn. Juist daar waar nood en dood huishouden.

Wat is het fijn, dat we dat ook weer mogen gedenken in de dagen die komen. Veertig dagen. Dagen van bezinnen, van bedenken.

Dagen van ontdekken wie je bent als het er op aan komt. Wie ben je in de grond van je bestaan? Wie ben je in de woestijn van je eigen wereld?

Dagen ook van ontdekken wie God is. Hij blijft niet steken op een afstand. Maar gaat mee pijn en moeite in. Donkerheid en duisternis tegemoet. Hij gaat mee door de diepste van de dood.

Ik zal er zijn – Jezus zal die naam uitleggen. Hij zal die naam spellen met zijn leven.

God stelt zich voor: Ik zal er zijn voor jou!

Belofte

In de schaduw van je verleden.
 In het onzekere van je toekomst.
 In de zegen van je daden.
 In de last van je onmacht
 leg ik mijn belofte:
Ik ben die Ik ben.

In de diepte van je gevoelens.
 In de hoogte van je gedachten.
 In het zilver van je spreken.
 In het goud van je zwijgen.
 leg ik mijn belofte:
Ik ben die Ik ben.

In het verlangen van je dromen.
 In je angst voor de werkelijkheid.
 In de veelheid van je talenten.
 In de beperking van je mogelijkheid
 leg ik mijn belofte:
Ik ben die Ik ben.

In de blijdschap over wat je lukt.
 In het verdriet over waarin je niet slaagt.
 In de dagen die aan je voorbij vliegen.
 In de nachten die je zult doorwaken
 leg ik mijn belofte:
Ik blijf die Ik ben.

(Belofte_ Alfred C. Bronswijk_Van harte_p. 117)

Amen.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 934

DIENST VAN HET ANTWOORD

We gedenken Lienie van der Stok-Egberink (staande)
 We luisteren naar de melodie van Lied 730: *“Heer herinner U de namen ...”*

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed:

Trouwe God,
 Dank U wel voor uw trouw aan ons.
 Dank U wel dat U werkelijk mens wilde worden
 en daarmee de verleidingen proeven
 die wij mensen tegenkomen in ons leven.
 Dank U wel dat uw Zoon deze verleidingen kon weerstaan,
 zodat Hij werkelijk ons de weg kan wijzen.

God,
 Dank U voor Uw eeuwige naam:
 'Ik-ben-er-altijd'!
 Voor wij ons kunnen voorstellen
 kent U ons allen bij naam.
 Waar we zitten of staan
 bent U altijd nabij.
 Wij bidden U, 'Ik-ben-er-altijd'
 om liefde en kracht,
 om vertrouwen
 ook in moeite en pijn
 om altijd dicht bij elkaar
 en bij U te zijn.

Voorbeden:

Lieve God,

Wat moeten we ervan denken
 nu het coronavirus zo dichtbij is gekomen
 en de eerste mensen in ons land besmet zijn?

We willen vertrouwen dat het goed komt.
 We willen onszelf en anderen niet bang maken.
 We willen realistisch blijven, en verstandig zijn met hygiëne.

Maar we voelen ook onze kwetsbaarheid.
 We voelen de ongrijpbaarheid
 en de grilligheid van het virus dat om zich heen grijpt.

Sommigen noemen het een hype
 en het lijkt ineens over niks anders te gaan.
 God geef ons open ogen om al het nodige te doen,
 en de durf om te doen wat we niet hoeven te laten.

Geef wijsheid aan onze artsen en verpleegkundigen,
 onze bestuurders en wetenschappers.
 Geef vertrouwen in hun kunde.
 Geef geloof in een goede afloop.
 Geef verbondenheid met wie het allerkwetsbaarst zijn,
 en met hen die door andere ziekten zich kwetsbaar voelen.

Ons leven is uit en in uw hand.
 Behoed ons en bewaar ons.

Stil gebed

Onze Vader

Delen van de bloemengroet

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Eerste collecte (zwarte zak):

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor het werk van de kerk

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 236 (uit *Geroepen om te zingen* op de melodie van Lied 650)

Uitzending

Zegen

Gezang 24 (uit: *Met andere woorden*)

1. Ik zal er zijn voor jou
 zo heeft de Heer gezegd.

...

3. Ik zal er zijn voor jou
 een schaduw aan je zij.
 Ik zal er zijn voor jou

Ik ben er altijd bij.

4. Ik zal er zijn voor jou

Ik laat je niet alleen.

Ik zal er zijn voor jou

mijn licht straalt om je heen.

Gemeentezang: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor duurzame investeringen in ons kerkgebouw

Liturgische schikking

Sta op! In de Veertigdagentijd staan we stil bij het leven van Jezus en leven we toe naar Pasen, het feest van zijn opstanding uit de dood. Jezus riep: 'Sta op!' tegen zieken en mensen die lijden onder onrecht. Hij riep zelfs doden tot leven. En Hij gaf zelf zijn leven voor ons als ultieme daad van liefde. Niet het duister, maar de liefde overwon. Jezus geeft ons nieuwe hoop. We mogen iedere dag weer opstaan uit alles wat ons neerdrukt.

Om in beweging te komen is er voor de meesten van ons een doel nodig. Het hebben van een stip op de horizon helpt. Een stip die ons herinnert aan het 'waarom', zodat we in beweging komen. Deze stip op de horizon is als uitgangspunt gekozen voor het ontwerp. De stip in het ontwerp is echter geen ingevulde ruimte, maar een open ruimte. De ruimte rond de stip is ingevuld met een weefsel van takjes. De open stip en het weefsel symboliseren de mogelijkheden die er zijn om in beweging te komen, een ieder op zijn eigen manier. Iedere zondag roepen we een ander beeld op om duidelijk te maken waarom u in beweging moet komen.

Bij de schikking

Jezus voelt zich gedragen door woorden en beschermd door woorden. De kracht van woorden wordt ook gevonden in de stille woestijn. In het midden van de stip zweeft een tulp. De vorm van de tulp doet denken aan gevouwen (biddende) handen. De tulp wordt beschermd en gedragen op vleugels door 3 grote onbeschreven bladeren.

De woestijn, de plek waar Jezus was toen hij op de proef werd gesteld, is eenzaam. De kleurige bloem staat fier tegen de neutrale achtergrond. Leven is zoveel meer dan alleen doen wat je kunt zien, je leeft ook niet van brood alleen. Het verhaal over de 'Grote Afleider' in de woestijn kan voor ons een steun zijn, om ook op onze weg voort te gaan. Fier overeind staan, zoals de tulp, die met de onmiskenbare kleur heel opvallend is. Durf dat, laat je niet afleiden. Dien het léven.